

תת"ע 3794/03/20 - מדינת ישראל נגד גאסן אבו טאהא גאסן אבו טאהא

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 3794-03-20 מדינת ישראל נ' גאסן אבו טאהא
תיק חיצוני: 30210319247

בפני	כבוד השופטת אושרת חנה בר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	גאסן אבו טאהא גאסן אבו טאהא

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. על פי האמור בדוח שמספרו 30210319247 לנאשם יוחסה עבירה נהג חדש ללא מלווה כדין בשעות הלילה, עבירה בניגוד לסעיף 12 לפקודת התעבורה, עבירה מיום 23.8.19.
3. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדין ביום 18.03.2020 המבקש קיבל את הדוח לידו מהשוטר.
4. התיק נפתח בבית משפט ובית המשפט נתן החלטה כי הדין עקב הסגר, יידחה ליום 21.10.2020.
- החלטת בית המשפט בדבר הדחייה נשלחה בדואר לנאשם ואישור המסירה למועד הנדחה נמסר לנמען הרשום, קרי למבקש עצמו.
5. לטענת ב"כ המבקש, הוא התייצב לדין שהיה קבוע ליום 18.3.2021, כפי שניתן לו על ידי השוטר בשטח, ואולם, נמסר לו כי יישלח לו זימון חדש ולטענתו לא קיבל כל הזמנה לדין נדחה.
- עוד טען המבקש, כי הוא מודה בעובדות כתב האישום, אולם, יש לו טענות הגנה שכן נאלץ באופן דחוף להסיע בת משפחה, אשה הרה, לבית חולים לצורך לידה.

לטענת המבקש, למרות שהוא מודה בכתב האישום, הרי שהעונש שהוטל עליו פסילה לתקופה של שלושה חודשים, תחייב אותו לעבור מבחן עיוני והדבר יקשה עליו לעבור מבחן עיוני - תיאוריה, בשל שאינו יודע קרוא וכתוב.

לפיכך, עתר המבקש לבטל את פסק הדין.

6. המשיבה התנגדה לבקשה, לטענתה הנאשם זומן כדין למועד הנדחה, קיים אישור מסירה בתיק כאשר המבקש אף חתם על אשור המסירה למועד הנדחה.

עוד טענה המשיבה, כי המבקש אינו עומד בתנאים הקיימים בחוק המצדיקים ביטול פסק הדין.

דין

7. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

8. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון

כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו".

9. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

10. בחנתי את טענותיו של ב"כ המבקש ולא מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשה.

אכן המבקש זומן כדין למועד הדיון הנדחה.

בתיק בית המשפט סרוק אישור מסירה אשר נמסר לידיו של המבקש והוא אף חתם עליו ויש לראות בכך זימון כדין.

כעולה מבקשת המבקש, המבקש הודה בביצוע העבירה.

העונש שהוטל על המבקש כעולה מגזר הדין בהעדר, כולל רכיב של פסילה לתקופה של 3 חודשים, פסילה על תנאי 4 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.

עונש הפסילה שהוטל על המבקש הינו העונש המינימלי הקבוע בחוק, ובית המשפט לא החמיר עמו.

באשר לטיעוני המבקש כי עונש פסילה של 3 חודשים יגרור בעקבותיו ביצוע מבחן עיוני מחדש והדבר יקשה עליו, שכן אינו קורא קרוא וכתוב, אין בנסיבות אלה כדי להביא לביטול פסק הדין אשר ניתן כנגד המבקש.

העבירה המיוחסת למבקש הינה חמורה.

זאת ועוד, כעולה מתיק בית המשפט, הרי שהודעה בדבר פסילת הרישיון בעקבות גזר הדין בהעדר, נשלחה למבקש ביום 11.11.2020, בדואר רשום, והמבקש סירב לקבל זאת.

קרי, המבקש ידע על הפסילה עוד ביום 11.11.2020.

המבקש כלל לא נימק את השיהוי הרב בהגשת הבקשה לביטול פסק הדין בהעדר.

11. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדין ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

12. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדין.

13. הבקשה נדחת.

המבקש יפעל על פי האמור בגזר הדין.

14. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"א סיוון תשפ"א, 01 יוני 2021, בהעדר הצדדים.